

رفتار صحیح با کودکی که خطایی مرتکب شده

یک روانشناس با بیان اینکه برای تربیت صحیح کودکان هنگام بروز رفتار اشتباه آنها اولین قدم تعامل مثبت با آنهاست، گفت:

ایسنا/آذربایجان شرقی یک روانشناس با بیان اینکه برای تربیت صحیح کودکان هنگام بروز رفتار اشتباه آنها اولین قدم تعامل مثبت با آنهاست، گفت: در خانواده ای که در آن تنش وجود دارد و تعامل مناسبی بین پدر و مادر و کودکان صورت نمی گیرد انتظار رفتار صحیح از کودک غیرمنطقی است چرا که او با مشاهده ی رفتارهای ناهنجار خانواده، مشکلات و رفتارهای هیجانی پیدا کرده و با انجام کارهای نامناسب از خود این هیجانات را بروز می دهد.

دکتر ابوالفضل محمدیان در گفت و گو با ایسنا اظهار کرد: والدین باید از خود بپرسند که آیا تنبیه در تربیت بچه ها جایگاهی دارد یا خیر؟ سوء تفاهمی که در ذهن اکثریت ما شکل گرفته تنبیه را مساوی رفتار خشونت آمیز با بچه ها تلقی می کنند در حالی که اینگونه نبوده و ما برای تربیت آنها باید بیشتر از تقویت رفتار خوب، پاداش و تشویق استفاده کنیم، اما بعضی وقت ها لازم است از تنبیه های مناسب نیز استفاده شود.

وی به دلایل تنبیه های خشونت آمیز والدین اشاره کرد و گفت: معمولا این والدین خودشان در دوران کودکی مورد خشونت و بدرفتاری قرار گرفته اند و دلیل دیگر آن آسیب های روانی جزئی و شدید والدین است.

محمدیان ادامه داد: والدینی که از لحاظ روانی تحمل فشارهای محیطی و اجتماعی را ندارند این فشارها را با بدرفتاری و خشونت با کودکان بروز می دهند که به دلیل عدم پختگی روانی آنها است.

وی با بیان اینکه والدین با این رفتارها احساس گناه کرده و اضطراب می گیرند، افزود: رفتارهای نامناسب کودکان نه تنها با خشونت و تنبیه بدنی قابل حل نیست بلکه آن رفتار را بیشتر تشدید می کند و شاید کودکان نزد والدین این رفتار را انجام ندهند اما در جاهای دیگر با شدت بیشتری تکرار خواهند کرد.

این روانشناس خاطرنشان کرد: رفتار خشونت آمیز و کتک زدن، کودک را تحقیر کرده و نه تنها رفتار نامناسب را از بین نمی برد بلکه آسیب های روانی جبران ناپذیری وارد می کند.

محمدیان بیان کرد: بهترین راه کاهش رفتارهای نامناسب، فعالیت مشترک والدین با کودکان است که فضای صمیمانه ای را ایجاد کرده و به تعبیری به کودک حس امنیت القا می کند.

وی با بیان اینکه توجه بیش از حد به رفتار منفی کودک، آن رفتار را تشدید می کند، گفت: به عنوان مثال سرزنش کردن کودک در مورد عدم انجام به موقع تکالیفش نه تنها سبب انجام به موقع آن نمی شود بلکه آن رفتار را تشدید می کند.

وی اذعان کرد: زمانی که کودک چیزی از والدین می خواهد اما با رد آن درخواست مواجه می شود شروع به گریه می کند و پدر و مادر برای اینکه او را آرام کنند تن به خواسته ی او می دهند یعنی اینکه رفتار منفی گریه کردن را با قبول آن درخواست تقویت می کنند و به کودک یاد می دهند که با گریه کردن می تواند به خواسته های خود دست پیدا کند.

این روانشناس افزود: در برابر رفتار بد بچه ها نباید به آنها بگوییم که دوستشان نداریم و یا آنها بچه های خیلی بدی هستند. بلکه لازم است با حفظ آرامش به صورت منطقی و قاطع به او بگوییم که آن رفتارش را اصلا دوست نداریم.

وی ادامه داد: به عنوان نمونه اگر کودکی غذایش را زمین ریخت به او بگوییم که خودت باید جمع کنی شاید نتواند به خوبی این کار را انجام دهد و مادر مجبور شود بعدا خودش دوباره آنجا را تمیز کند اما کودک یاد می گیرد که برای جلوگیری از عواقب و پیامدهای منفی، هنگام غذا خوردن دقت کند و متوجه می شود که هنگام مرتکب شدن کار اشتباه، باید به زحمت افتاده و آن را جبران کند.

وی با بیان اینکه در سنین هفت سال به بالا از محروم سازی پاداش بیشتر به عنوان تنبیه رفتار نامناسب استفاده می کنیم، اظهار کرد: شکل دادن چندین رفتار مثبت در کودکان به طور هم زمان درست نیست بلکه باید با حوصله و به مرور زمان رفتاری

های مناسب را با استفاده از تکنیک های تشویق، تقویت و تنبیه مناسب در آنها شکل داد.